

Fra modsætning til mulig forening -om forholdet mellem kvantitativ og kvalitativ sprogpædagogisk forskning (et læsedrama)

Gregersen, Frans

Published in:
Didaktik i udvikling

Publication date:
2018

Citation for published version (APA):
Gregersen, F. (2018). Fra modsætning til mulig forening -om forholdet mellem kvantitativ og kvalitativ sprogpædagogisk forskning (et læsedrama). I T. Spanget Christensen, N. Elf, P. Hobel, A. Qvortrup, & S. Troelsen (red.), *Didaktik i udvikling* (1 udg., s. 331-342). Aarhus: Klim.

Reviewer 1: Det er egentlig forkert, at jeg sætter det her med grønt, for jeg synes altså, det er et klassisk eksempel på misforstået genre. Vi udgiver ikke læsedramaer, men en forskningsbaseret bog. Det her bør dermed afvises; det er ikke uinteressant, det, der står, men genren er jo en helt anden end resten af bogen. Hertil kommer noget ret så afgørende: Vi har fået strenge pålæg af redaktørerne om at slå ned på alle indlæg, der kun er forskningsrelaterede og ikke bringer forskningen i spil i forhold til professionsuddannelserne. Men det sker da vist overhovedet ikke her. Jeg har til brug for jeres beslutning om indlægget påpeget et par steder, hvor det kunne have været taget op, men det er og bliver en lappeløsning.

Reviewer 2: Jeg kan ikke rigtig forstå hvad forfatteren vil med den tekst. På den ene side er der alt for meget talesprog (det er jo et drama, det ved jeg godt, men det bliver altså så tyndt og viser på den måde, men meget indirekte, skriftsprogets unikke styrker). På den anden side er det der står, så grundlæggende diskussioner at man som læser savner alle henvisningerne. Det er jo ikke fordi der smides rundt med navne, men der er da en del, og det mindste man kunne håbe på, var vel at forfatteren gav de relevante henvisninger! På den tredje side: Der er alligevel aldrig nogen der læser det der refereres til, så måske er det lige meget. Jeg synes kun den skal med hvis der er plads til det i bogen, den afviger alt for meget fra resten. Og så er jeg dybt skeptisk ved hele tendensen i teksten. Se mine kommentarer til slutningen.

Fra modsætning til mulig forening; om forholdet mellem kvantitativ og kvalitativ sprogpædagogisk forskning - et læsedrama

Personerne

Kvant, professor, vejleder

Kval, stipendiat

[Professor Kvant ankommer til sit kontor. Nusser rundt og tænder for computeren; går ud i kulissen for at lave te, kommer lidt efter tilbage med en Bodum gennemsigtig tekande og sætter to institutionskopper på bordet. Henter Kvals oplæg til mødet frem fra sin Fjällräv og tager apoteksbrillerne på. Det banker på døren.]

[Reviewer 1: alt for omstændelig indledning og hvorfor skal vi have at vide at det er apoteksbriller og en Fjällräv?]

Kvant (rejser sig og åbner døren): jamen kom indenfor – det er vist første gang, du er her, ikke?

Kval (hænger overtøjet (etnisk *modern style*) på stoleryggen og sætter sig over for den stol, Kvant er ved at sætte sig i): jo, men jeg har jo hørt om dit kontor fra de andre. Hyggeligt! Har du i øvrigt noget imod, at jeg optager mødet på mobilen? Jeg slapper mere af på den måde og kan koncentrere mig om at høre, hvad du siger, i stedet for at skulle skrive noter hele tiden.

Kvant: Det er helt fint. Det gør du bare. Virker den?

Kval: Ja, nu gør den!

Kvant: Ja, hvis vi nu skal være helt formelle, så: Velkommen til det første vejledningsmøde og tillykke med stipendiet! Jeg er jo ikke din hovedvejleder, kun bivejleder, men jeg synes, det er vigtigt, at vi får gennemdiskuteret designet for din undersøgelse, inden du går i gang, og det har din hovedvejleder bedt mig om at tage mig af. Hvorfor ved jeg egentlig ikke rigtig. Det kunne hun jo

Commented [F1]: Reviewer 2: Hvor er det dog kliché at det lige skal være en Fjällräv; kunne det i det mindste ikke bare være en Salomon?

Commented [F2]: Reviewer 2: Samme kommentar som før

udmærket selv. Nå men altså: *Skrivepædagogik* er jo et forholdsvis nyt felt – sååå mange undersøgelser er der jo heller ikke, at man lige frem kan tale om et paradigme. Nå, men hvad havde du tænkt dig? Jeg har jo læst op på dit projekt, men jeg vil egentlig hellere have, du fortæller mig om det nu med dine egne ord, nu hvor vi skal arbejde sammen i tre år.

Kval: Min undersøgelse er tænkt som et etnografisk projekt. Hvis jeg lige skal starte sådan lidt udefra, så var jeg jo egentlig mest litterat her. Jeg havde de sædvanlige kurser om klassikerne, det var vist Karen Blixen, jeg havde om sidst. Men jeg tog så til udlandet og fik på Lancaster University en indføring i kritisk diskursanalyse, som jeg synes er en spændende tilgang. Den minder jo i øvrigt om noget, du og din generation lavede tilbage i 70'erne, men du kender vist Fairclough personligt, ikke?

Kvant (nikker): Jaa, joo, ikke særlig godt faktisk. [Reviewer 1: Er det virkelig relevant?]

Kval (fortsætter): På Lancaster har de jo også en stærk tradition for at studere *literacy*, så det blev jeg mere og mere interesseret i og skrev så min MA om det, og så kom jeg hjem og skrev hos Nikolaj om *literacy*-forskning – ja og fik så mulighed for at gå videre med en ph.d. Du sad jo selv i udvalget, ikke? Sådan som jeg forstår den udvikling, *literacy*-feltet har gennemgået, så er det gået fra at være meget filosofisk, ja endda filologisk med Ong [Reviewer 2: ja f.eks. her kunne der være en henvisning, hvem er Ong tænker læseren?] og dem til nu at være baseret på etnografi, altså *new literacy*. Og hvad kan man så sige om det? Jeg tror at etnografiske undersøgelser, hvor man altså følger den samme klasse både i skolen og uden for skolen, både *offline* og *online* (hvis man altså kan få de fornødne kontakter og kan få deres informerede tilsagn om at medvirke, det er jo ikke alle og enhver, man lukker ind i sit snapchat- eller Facebook-univers, vel) kan bidrage med noget helt afgørende nyt til dansk skriveforskning. Jeg er ikke så vild med betegnelsen *skrivedidaktik*, for jeg synes egentlig ikke, vi ved så meget om selve skriftens betydning i de unges daglige liv endnu, at vi uden videre kan gå til en didaktik. Mit projekt skal snarere ses som grundforskning inden for området.

Kvant (har lyttet interesseret, men sidder også indimellem og ser ned i papirerne): OK! Men hvorfor så lige Herlev?!

Commented [F3]: Reviewer 2: Hvis Norman Fairclough og Critical Discourse Analysis ikke er relevant, hvorfor skal det så med. Det virker bare forvirrende!

Commented [F4]: Reviewer 2: Ifølge Wikipedia var Walter J. Ong en jesuit der skrev om Literacy and Orality allerede i 1982.

Commented [F5]: Reviewer 2: Og her mangler der så henvisninger til Gee, Barton, Kress m.fl.

Kval: Ja, det skyldes nok mest at jeg har haft arbejde der som vikar. Jeg kender skolen, jeg kender ungerne i 7.c, og de har vel så meget tillid til mig, at jeg kunne gøre mig håb om at få tilstrækkeligt med data lige der. Synes du, Herlev er et problem?

Kvant: Nåh, næh, det kommer an på. For at kunne svare på det skal vi jo have en model, så vi kan se på, om Herlev adskiller sig fra andre mulige indsamlingssteder, og om det adskiller sig på de relevante parametre. For nu bare at tage en enkelt: Der er jo hele området med tosprogede. Hvor mange tosprogede er der i Herlev, og hvor mange er der på den skole, du kender?

Kval: Jeg havde egentlig slet ikke tænkt at gå ind i det felt der. Det er jo en helt speciel diskussion, og dem, der skriver om det, kommer jo fornuftigt nok fra dansk som fremmed- og andetsprog, og det har jeg slet ikke haft kontakt med, det miljø.

Kvant: Så du mener ikke, det vil blive opfattet som et *statement*, at du kun skriver om etnisk danske elever?

Kval: Nej, det håbede jeg ikke. Synes du, jeg skal inkludere nogle kontrol- eller kontrastindsamlingssteder? For der er altså ikke ret mange tosprogede på X-skolen i Herlev.

Kvant: Lad os lige spole tilbage: Du ønsker at slutte fra dit arbejde, dit etnografiske feltarbejde på en skole i Herlev, hvor der ikke er nogen tosprogede til... til hvad egentlig? Hvilken population er det, du vil udtale dig om?

Kval: Jamen, jeg vil egentlig helst ikke udtale mig om andre elever end dem, jeg har arbejdet sammen med i mit feltarbejde. Og det bliver jo ikke ret mange, det ved jeg godt, men det er jo spillereglerne for etnografisk feltarbejde.

Kvant: Hvorfor skal vi høre om tilfældige elever på en skole i Herlev, udvalgt fordi du lige kender dem? Hvad er generalisationerne her?

Kval: *Skal* der absolut være generalisationer, er det ikke nok at trænge dybt ned i en *enkelt case*? Det er jo det, det etnografiske synspunkt gør, det er det, der gør det særligt.

Kvant: Jamen, hvordan kan vi så vide, at det ikke er så særligt, at der faktisk på en række punkter er tale om undtagelser, og at det på de punkter, og vi ved ikke hvilke, kun gælder for lige den skole og de børn? Det er da at tage bind for øjnene.

Kval: Jeg er jo ikke den eneste, der forsker på området, og jeg havde forestillet mig, at man kunne udlede nogle temaer af den forskning, jeg til dels har læst allerede, og supplere med det, jeg endnu ikke har læst. Så kan man på den måde sammenstille et billede af *hvad vi tror, vi ved allerede* – og jeg har ikke tænkt mig at være nærig i min læsning, jeg er altædende, så her kommer der både store kvantitative undersøgelser a la Socialforskningsinstituttet...

Kvant: Det hedder de vist ikke mere

Kval: Nå, men du ved, hvad jeg mener, store kvantitative undersøgelser og alle de andre *case-studies*, der er. Jeg har ikke lige overblik over alt, hvad der er endnu, men jeg er fx meget inspireret af Ellen Krogh og hendes projekt [Reviewer 2: Her skal der altså være en reference; det må vel være til Krogh 2010, Krogh et al. 2009 og Krogh og Sonne Jacobsen 2016]. Det må så være det, der etablerer mine undersøgelsestemaer, altså forskningsoversigten.

Kvant: OK! Men – for nu at være djævelens advokat – risikerer du så ikke, at du kun undersøger, om *det, vi tror, vi ved*, passer i Herlev, og ikke kan komme med noget helt nyt, noget ingen andre har fået øje på før?

Kval: Nej, for jeg vil jo netop lade mit materiale tale for sig selv. Det er det, jeg synes, jeg har lært af **konversationsanalysen**, at gå til stoffet helt uden forudfattede meninger om, hvad i det, der er relevant, og hvad der er ligegyldigt.

Kvant: Jamen hov, nu sagde du lige før, at du ville lade forskningsoversigten være det, der styrede dit blik. Du kan ikke både have en kikkert med fra forskningsoversigten og så påstå, at du ikke ser i den, men lader materialet tale for sig selv. Hvad vil du?

Kval: Må jeg lige få noget mere te; det her er virkelig interessant, men det stresser mig altså også lidt. Kan vi ikke lige have en *time out*? Jeg tror også, jeg skal tisse.

Kvant: Det tror jeg egentlig også, jeg skal; hvis du tager det første, så tager jeg det andet toilet.

[Kvant kommer først tilbage og skænker teen op, så den er klar, da Kval lidt efter kommer ind]

Kvant: Det er jo ikke for at stresser dig, jeg tager det her op. Det er faktisk som en forsmag på, hvad der vil ske ved dit forsvar. Jeg ved, at det ligger rigtig langt ud i fremtiden for jer, når I starter på

Commented [F6]: Reviewer 2: Her savner den forudsætningsløse læser en præsentation af CA (og henvisninger til f.eks. Steensig 2001 eller Nielsen og Nielsen 2005)

projektet, men det er vigtigt, at vi tænker på, at dit design skal kunne holde. Det skal være velbegrundet hele vejen igennem. Det nytter ikke noget, at

[telefonen ringer]

Jeg bliver vist lige nødt til at tage den – det er institutlederen.

[Kvant går ud, mobiltelefon i hånd; Kval sidder lidt og tager så en notesbog frem og begynder at skrive. Tjekker at mobiltelefonen har optaget og spiller lidt af optagelsen, indstiller den så på optagelse igen og skriver videre, indtil Kvant efter 5 minutter kommer tilbage igen. Det virker som lang tid.]

Kvant: Hvor var vi, jeg har vist tabt tråden.

Kval: Jeg har skrevet lidt ned og hørt på optagelsen også. Det ser ud, som om vi har bevæget os ind på noget, jeg faktisk længe har villet spørge dig om, og nu har jeg så chancen: Hvordan er det med teori og analyse? Jeg skal jo arbejde med skriveforskning. Det må vel betyde, at mit arbejde placerer sig inden for *literacy* som forskningsfelt, og det er jo så **Gee, Barton** og alle dem der ... og så selvfølgelig af de danske Ellen Krogh og så nordmændene. Det er helt fint, det har jeg læst og er meget glad for. Men det er jo også *new literacy*, jeg ser på, altså *online* kommunikation. Skal man så ikke placere sig inden for medieforskning? Og det bliver vel så **Stig Hjarvard**, og så er der de nye fra Københavns Universitet med ham **Andreas Candefors Stæhr** og **Jannis Androutsopoulos**. Og så har jeg tænkt på, at det jo også er pædagogik – og at det i sig selv implicerer alle mulige normative teorier om, hvordan man skal fremme dit og dat – du kan godt se, hvor jeg vil hen ikke? Jeg kan vel umuligt nå at placere mig og mit arbejde i alle de der sammenhænge. Der bliver slet ikke plads – og heller ikke tid til empirien.

Kvant: Det vigtigste er, at du placerer dit arbejde i forhold til *for det første* dem, du primært har lært af, og *for det andet* dem, du helst vil lege med og læses af. Det betyder jo også, at vi på den måde kan finde frem til, hvem der skal sidde i bedømmelsesudvalget. Du ser helt forskrækket ud!

Kval: Ja, bare det der med bedømmelsesudvalg. Man kan jo altid blive skudt ned fra én eller anden side. Det er netop det, jeg mener. Hvis jeg ikke har læst al medieforskningen eller al pædagogikken – du ved, hvad jeg mener. Jeg bliver slagtet!

Commented [F7]: Reviewer 2: Reference?

Commented [F8]: Reviewer 2: Reference?

Commented [F9]: Reviewer 2: Reference?

Commented [F10]: Reviewer 2: Reference?

Commented [ST11]: Reviewer 1: Her kunne man måske have indsat et afsnit om relevans. Det kunne I måske bede forfatteren om?

Kvant: Måske er det i virkeligheden lige så vigtigt at diskutere dit projekts relevans! Du skal i hvert fald forholde dig til det spørgsmål, som vi alle bliver konfronteret med hver dag 24/7: Hvorfor skal staten bruge penge på det her? Hvem vil have glæde af dit projekt?

Kval: Det har jeg selvfølgelig tænkt på. Det er nu ikke så svært at svare på, synes jeg.

Kvant: Det glæder mig...

Kval: Ja, det kan jo godt være, du faktisk ikke synes, svaret er så godt, så glæd dig ikke for tidligt. Min idé er, at vi i øjeblikket underviser i folkeskolen, som om der ikke er sket noget som helst de sidste tyve år. Alle ungerne skriver og kommunikerer på livet løs uden for skolen og uden for klassen, men på skolen der skal de opføre sig fuldstændig, som man skulle, da jeg selv gik i skole. Det holder da ikke en meter!

Kvant: Hvad burde man så gøre?

Kval: Det mindste, man kan gøre, er at tage hensyn til, at det er sådan, altså at der er en ny situation. Jeg har af gode grunde ikke noget svar på, hvad man skal gøre i den daglige undervisning, for det må afhænge af, hvad jeg finder ud af. Hvad bruger de unge de ny medier til? Hvordan ser de på skolens måde at tvinge dem ind i de gamle rammer?

Kvant: Tror du, de ser det sådan, altså at skolens rammer er gamle? Ser de det ikke bare som to forskellige kontekster, der kræver to forskellige måder at forholde sig på, to forskellige former for skrift?

Kval: Jamen, det er jo lige det, jeg gerne vil vide. Og det er ikke noget, jeg kan få at vide ved bare at spørge dem. Jeg bliver nødt til at være med, være der selv.

Kvant: Ser du dit projekt som først og fremmest empirisk eller først og fremmest teoretisk?

Kval: Empirisk, men det skal da være teoretisk informeret. Det er derfor, jeg spørger om alt det teori der.

Kvant: Vi har jo en øvre grænse for, hvor stor din afhandling må være. Det er sådan cirka 200 sider, vi har at gøre godt med. Og det er ganske vist tre år, du har, til du skal aflevere, men af dem går jo det halve år med pligtarbejde, og så er der et halvt års kurser. Så du har kun to år. Hvad jeg prøver

Commented [R112]: Forf.: Jeg har efter bedste evne forsøgt at leve op til Reviewerens krav her. Jeg synes jo selv det er overflødig men måske kan det gøre teksten mere relevant for nogle læsere....

på at sige er, at der ganske simpelt ikke er plads til, at du placerer dit arbejde i alle mulige sammenhænge. Pædagogik er faktisk i sig selv så spraglet et forskningsfelt, at det kan siges bare som eksempel at bestå af *klasseværelsesinteraktion* – det er vel relevant for dig – og fx også *uddannelsessociologi*, og så har vi allerede sprogforskning inde igen, for klasseværelsesinteraktion er primært sproglig.

Kval: Nu har jeg ikke tænkt mig at bruge videokameraer, for jeg er alene, men der er rigtig mange studier, der er optaget af klassens koreografi, og hvordan elevernes kropsholdninger er, når de deltager eller ikke. Så rent sprogligt er det jo heller ikke. Men jeg kan godt høre, at jeg nu bare medvirker til yderligere at hobe bevisbyrden op.

Kvant: Ja, nu er det så tid til at træffe et valg. Det betyder naturligvis ikke, at du ikke kan fortryde, men du er alligevel på et eller andet tidspunkt nødt til at foretage et valg med hensyn til, hvordan du vil bringe din empiri i spil, og over for hvilke forskningsgrene. Vi skal jo have en klar rettesnor for, hvordan vi kan sammensætte et bedømmelsesudvalg. Vi skal have en formand herfra. Det kan vi nok klare. Men det, jeg tænker på, er, at du, hvis du laver en etnografisk undersøgelse, vel skal have en repræsentant for *new literacy* i udvalget. Og så en skriveforsker, og det må vel være fra Norge så. Eller skriver du på engelsk, for så er der flere at vælge imellem?

Kval: Årrh, jeg havde håbet, at vi ikke i dag skulle have alle bolde i luften på én gang. Hvad ville du anbefale? Der er jo også det om artikel-ph.d. eller **monografi**.

Kvant: Jeg er en svoren tilhænger af monografier. Mono- og etnografi passer i øvrigt rigtig godt sammen. Det med sproget må i højere grad afhænge af, hvad du kan. Kan du skrive på engelsk? Og hvor nemt vil du have ved at skrive på godt engelsk? Det nytter jo ikke noget, hvis du også skal lære *det* i løbet af stipendieperioden. Det har vi bare ikke tid til. Og så er der selvfølgelig en sprogpolitisk stillingtagen i sproget. Hvis du vil have indflydelse på dit sprogsamfunds skrivepraksisser, så er der ingen som helst tvivl om, at det er nemmere at få effekt på dansk. De kan jo læse dansk, **dem du vil have fat i**.

Kval: Det vil sige, at vi her igen er tilbage ved relevans!

Kvant: Ja, præcis. Hvis du skal ændre skolens skrivekultur fra at være uforstyrreligt placeret som *alternativ til dagligdagen* til i stedet at være optaget af, hvordan man kan udnytte alt det, de unge kan fra deres daglige omgang med de sociale medier, ja så må du have den almindelige lærer i tale.

Commented [F13]: Reviewer 2: Det er igen alt for internt. Læseren skal ikke være ph.d.-studerende!

Commented [ST14]: Reviewer 1: Her er der igen et sted, hvor praksis kan komme ind!

Commented [R115]: Forf.: Ja, det kan jeg godt se. Jeg har indsat et afsnit.

Og ikke bare dansklærerne, alle lærerne, og det stiller krav til din afhandling – eller til det sideløbende eller efterfølgende formidlingsarbejde. Jeg kan godt se, at vi strammer skruen lidt vel rigeligt, hvis du hele tiden skal afbryde dit forløb med formidlingsindsatser, interviews og foredrag, men hvis du ikke vil gøre det, *mens* du forsker, så skal du have en klar plan for, hvordan du vil gøre det *bagefter*. Jeg går ud fra, at du ikke fra dag til dag kan blive en ny Svend Brinkmann.

Kval: Det kunne da ellers være fedt!

Kvant: Det er jeg nu ikke så sikker på, men det ligger i givet fald langt ude i fremtiden, så lad os nøjes med at se tre år frem i dag!

Kval: OK, hvis vi nu siger en dansk monografi, der placerer sig i forhold til medieetnografi, *new literacy* og skriveforskning i almindelighed, så mangler vi 'bare' [markerer gåseøjnene i luften] at finde frem til designet.

Kvant: Hvad hvis nu du først udfører noget kvantitativt, fx en spørgeskemaundersøgelse. På den baggrund kan du finde frem til, hvem der er typiske, og hvem der er utypiske, og så kan du gå tæt på dem i den kvalitative undersøgelse.

Kval: Det vil sige, du mener, jeg skal spørge alle i syvende klasse i Herlev kommune, hvordan de arbejder med skrivning, og hvor meget de er på snapchat, og hvor meget de skriver deres stile om og alt det der? Og så selvfølgelig alle de sædvanlige baggrundsspørgsmål.

Kvant: Ja noget i den retning. Hvor mange elever ville det være?

Kval: [ser på sin bærbare] Der er fire skoler. Lad os nu sige, der er mindst tre spor på hver. Det giver 3 gange skal vi sige 25×4 , det er jo nemt at regne ud, 300 elever. De svarer sikkert ca. halvdelen af dem. Og det giver så 150 at vælge fokuselever ud fra. Det er *doable*. Ikke morsomt, men *doable*.

Kvant: Ja, og det løser altså dit problem, eller det er måske mere *mit* problem, med bare at tage ud til dem du kender i forvejen. De kunne være vildt utypiske. Vi har ganske vist ikke nogen sikkerhed for, at dem, der svarer på spørgeskemaet, ikke også er skævt udvalgt, det kunne man jo sagtens tænke sig, men det kan man kontrollere for, hvis du fx. spørger dem om deres karakterer i dansk og så sammenligner med karaktergennemsnittet for hele kommunen.

Kval: Ja, så er der vel bare det tilbage med, at der også er en skæv selektion af, hvem der vil være med til at stille sig til rådighed for en kvalitativ undersøgelse. Måske er det det værste. Jeg tror netop, de svagere elever vil være svære at få med.

Kvant: Men sagde du ikke, at du kendte en del af dem?

Kval: Jo, men hvis spørgeskemabesvarelsene er anonyme – og det er de vel?

Kvant: Ikke nødvendigvis, du kunne også dele dem ud personligt og have en kode, som kun du kendte, for hvem det var, der besvarede. Det giver nogle problemer i forhold til etik og persondataforordningens krav om sikker opbevaring på en krypteret harddisk, men det får vi løst. Og det betyder naturligvis, at det er helt afgørende, at du får deres informerede samtykke; men det skal du jo have under alle omstændigheder. Men altså: På den måde ville du kunne se, om dem du kendte, faktisk var vildt mærkværdige eller måske ligefrem typiske.

Kval: Jeg må hjem og tænke videre. Jeg er ved at være trætt; jeg tror jeg har fået rigeligt at tænke på nu. Tak for i dag!

Kvant: Det er lidt brat, du styrter ud ad døren – du er vel ikke ved at give op?

Kval: Nej, nej tværtimod, men jeg kan bare mærke, at jeg nu skal have tid til at have det hele på værksted. Tak for samtalen.

Kvant: Selv tak. Skal vi aftale et nyt møde, eller lader du bare høre fra dig?

Kval: Jeg skal nok vende tilbage, når jeg er klar med det nye design. *Danish design*, det skal være så in lige nu. Personligt er jeg nok mere til *Nordic noir*.

Kvant: Jamen så må vi følges ad over Broen!

Commented [F16]: Reviewer 2: Hvad er det for en rædselsfuld økumenisk leverpostej der bliver smurt ud over det meget mere basale skel mellem kvalitative og kvantitative metoder her til sidst. Forfatteren springer let og elefant hen over de videnskabsteoretiske modsætninger som placerer de kvantitative metoder i en hårdkogt strukturel tænkning og de kvalitative modsat i det hermeneutisk-fænomenologiske paradigme. Her ser det ud som om man kan skræve over begge dele uden at bukserne sprænges, men det er en forfladigelse og afradikalisering som jeg ikke mener vi skal bidrage til at udbrede. Helt galt bliver det da til sidst hvor de to antagonist vandrere forenedes ud i solnedgangen sammen (og hvad har Broen med det at gøre? Er der overhovedet nogen der ser det sadistiske bras mere?). Aarrgh, jeg kan bare ikke have det! Det er fordummende.